

Ewa Kazimierczak

Nowy Targ, gm. Stary Targ, woj. elbląskie

Informator Archeologiczny : badania 9, 143

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NOWY TARG, gm. Stary Targ
woj. elbląskie

Muzeum Zamkowe
w Malborku

Badania prowadziła mgr Ewa Kazmierczak.
Finansowało Muzeum Zamkowe w Malborku.
Drugi sezon badań. Cmentarzysko ciepłopalno-szkieletowe trwające od końca epoki brązu do V w.n.e.

Prace wykopaliskowe objęły obszar 6 arów. Mimo dużego zniszczenia, płytko zalegających obiektów, odsłonięto 62 groby popielnicowe, 4 kloszowe i 14 szkieletowych oraz 38 jamowych.

Groby popielnicowe charakteryzowała duża różnorodność form. Przy najstarszych grobach z końca epoki brązu częste były ślady konstrukcji drewnianej, młodsze zespoły halsztacko-lateńskie zalegały pod brukiem kamiennym np. grób nr 225.

Na uwagę zasługuje 5 grobów z przełomu er charakteryzujących się odmiennym, bogatym wyposażeniem. Do tej grupy należy zaliczyć grób nr 228, w którym czyste, przepalone kości zostały złożone wraz z wyposażeniem bezpośrednio w piasku. Ze zwartej bryły przepalonego metalu i kości udało się wyróżnić zapinkę, kosar żelazny oraz fragmenty brązowego pasa złożonego z kótek, ażurowej płytki oraz ozdobnych nitów. Groby szkieletowe w większości orientowane były w kierunku północ-południe. W wyposażeniu przeważały zapinki charakterystyczne dla okresu wpływów rzymskich. Jeden tylko grób nr 154 posiadał bogaty zestaw kolorowych paciorków szklanych o zróżnicowanych kształtach i rozmiarach, a także kolbę z ósemkowatych paciorków bursztynowych. Zespół ten datowały na III-IV w.n.e. dwie zapinki z podwiniętą nóżką i z kolankowatym kabłąkiem.

Najmłodszym chronologicznie zespołem był grób jamowy nr 200 wyposażony między innymi w wisiorek wiaderkowaty datowany na V w.n.e.

Materiały znajdują się w magazynach Działu Archeologii Muzeum Zamkowego w Malborku.

Badania będą kontynuowane.